

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.603.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Beseda o važnih gospodarskih vprašanjih.

Združenje trgovcev v Ljubljani prireja poučna predavanja. V torek, dne 3. oktobra, je bilo prvo predavanje, ki ga je imel bivši minister Ivan Mohorič. Po poročilu »Trgovskega lista« z dne 5. oktobra je g. minister rekel o našem denarništvu to-le:

»Kreditno gospodarstvo je takorekoč prenehalo. Danes ni dobiti kreditov (po sojil), tudi če nudi človek mnogokratno jamstvo in naša emisijska banka (Narodna banka), ki bi morala v tem oziru biti vzor, stavi sama v naših krajih izredno težke pogoje, ki opravičeno zadevajo na kritiko. Od 150 milijonov sezonskih kreditov, ki so bili pretekli mesec odobreni pri Narodni banki za finansiranje žetve in za izvoz, smo dobili pri naših podružnicah v Ljubljani in v Mariboru le komaj 2 in pol milijona, to pa zato, ker se sploh ni več zahtevalo. Novih vlog v denarnih zavodih ni, pač pa je javna tajnost, da vlagajo že tudi ljudje s podeželja v Državno hipotekarno banko in deloma v Poštno hranilnico. Zakaj? Zato, ker vidijo, da sta ta dva zavoda likvidna. Tako sami rušimo naše privatno denarništvu, ki ga smo zgradili s tolikimi napori in žrtvami. Vsi vemo, da državni kapitalizem ne more razviti te iniciativnosti pri pospeševanju gospodarstva, ko naše združne ali regulativne hranilnice. Vendar kljub temu dvigamo denar iz teh, čeprav podzavestno čutimo, da ni dobro, kar delamo.«

O obdavčenju Slovenije je rekel bivši g. minister po poročilu istega lista: »Lani in letos so bili potrebni zopet veliki napori, da vzdržimo ravnotežje državnih financ.«

Naše javne finance so bile zgrajene na posrednih davščinah, na trošarinah, taksah in carinah, vsled česar je bil vpliv gospodarske krize mnogo močnejši. Posredni davki so naenkrat padli na 50 do 60% napram proračunu in da bi se izpadek, ki je na ta način nastal, še vsaj deloma pokrili, so bili izdani znani ukrepi glede plačevanja neposrednih davkov, katerih posledice v sedanji dobi slabe konjunktore vsi občutimo. Našla so se pota in načini, da se je naenkrat uspeh zgradarine povečal na tri ali štirikratni iznos in tudi pri pridobitini ter pri družbah se hoče doseči povečane uspehe, ki samoumevno niso v nikakem skladu z možnostjo pridobitne dejavnosti. Pri praktični oceni so se pokazali pogreški in neenakomernosti, ki jih nihče ne more zanikati in ki bi jih bilo treba v interesu davčne morale

popraviti. Tudi so se opazila mnoga pretiravanja pri ocenah, ki jih ne morem drugače tolmačiti, kakor da davčni organi ne tolmačijo smiselno odredb zakona ali pa se izdajajo izvršilni predpisi, ki gredo preko zakona ali celo proti zakonu.«

Povečanje železniških tarifov.

»Ne smemo prezreti«, je rekel g. minister Mohorič, »da se poleg te ostre

V NAŠI DRŽAVI.

Naš kraljevi par na potovanju. Zadnjič smo poročali, kako se je naš kraljevi par sestel ob priliki razgovora zunanjih ministrov držav Male antante z rumunskim kraljem v Sinaji. Za Rumunijo je posetila kraljeva dvojica Bolgarijo in je bila pristržno sprejeta od bolgarskega kralja. Iz Rumunije sta se napotila kralj in kraljica v Carigrad, kjer se je vršil sestanek s predsednikom turške republike Kemal pašo. Iz Turčije se je odpeljal kralj Aleksander s kraljico na otok Krk, kjer sta bila sprejeta od grških državnikov ter politikov. Svetovno časopisje je z zadovoljstvom priznalo važnost potovanja kraljevega para in je pričakovati kot sad teh posetov v bližnji bodočnosti ustanovitev balkanske zveze, ki bo vezala v prijateljskem duhu vse dežele od Baltika do Egejskega morja.

IZ DRUGIH DRŽAV.

Atentat na avstrijskega kancelarja dr. Dollfussa. Ko se je vračal kancelar dr. Dollfuss dne 3. oktobra popoldne s seje krščansko-socialnega kluba v parlamentu, je oddal nanj 22letni Rudolf Dertil iz samokresa dva strela. Kancelar je bil lažje ranjen in je ostal v domači oskrbi le par dni. Napadalec je bil svojčas vojak avstrijske zvezne vojske, iz katere so ga odpustili radi propagande za hitlerjevce. Po aretaciji je policija dognala, da je imelo vse Dertil za narodnega (Hitlerjevega) socialista. Dejstvo je tudi, da je hotel napadalec po zločinu pobegniti, saj je spravil svoj pripravljen kovček pri nekem prijatelju ter je zažgal cel šop papirjev, ki bi mu bili dokazali marsikaj, ako bi jih bila dobila v roke policija. Po ponesrečenem atentatu so se vršile po Du-

pravne prakse pripravljajo še druge nove obremenitve gospodarstva. Tako bo novembra meseca uveljavljena nova potniška tarifa na železnicah, ki bi naj dala po izvršenih kalkulacijah krog 50 milijonov dinarjev čistih dohodkov. Tarifni odbor je po dolgotrajnem proučevanju položaja vseh panog gospodarstva pretekli teden završil svoje delo in v okviru danega mandata predložil prometnemu ministru načrt za nov raspored železniških vozarin, ki naj bi dale 100 do 200 milijonov dinarjev več dohodkov.«

naju navdušene manifestacije za Dollfussa. Dunajski kardinal dr. Innitzer je daroval dne 4. oktobra zahvalno sv. mašo, kateri so prisostvovali vsi člani vlade in diplomatskega zbora. Atentat kancelarja je še poglobil že itak skrajno napeto razmerje med Avstrijo ter Nemčijo.

Dve nemški stranki sta razpuščeni v Čehoslovaški. Čehoslovaška je prepovedala narodno-socialistično (Hitlerjevo) in nemško-nacionalno stranko. Hitlerjevci so bili razpuščeni, ker zasledujejo program za združitev vseh Nemcev, kar je znak nasilja, kršitev ustave ter ogrožanje javnega reda, varnosti ter miru. Nemška nacionalna stranka je bila razpuščena, ker se je hotela združiti z narodnimi socialisti.

Španska vlada odstopila. Pred kratkim imenovani španski ministrski predsednik Lerroux je dobil v parlamentu nezaupnico s 189 glasovi proti 91. Takoj po nezaupnici je predložil predsedniku republike Zamori ostavko svoje vlade, katero je predsednik sprejel. Nalog za sestavo nove vlade je prejel od predsednika Sanchez Roman, ki je hotel zbrati krog sebe vlado nacionalne koncentracije, kar mu ni uspelo in je vrnil mandat. Vlado je sestavil Barrioz. Parlament bo razpuščen. Volitve bodo decembra.

Iz nemirne Kube. Za novega poveljnika kubanske vojske je postavljen narednik Batista. Uprlo se mu je nad 300 častnikov, ki so se zabarikadirali v hotelu »Nacional« v kubanski prestolici.

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrletno 9 Din.

v Havanni. Vladne čete so napadle hotel s 15 oklopnimi avtomobili, ki so bili oboroženi s težkimi strojnimi. Po hudi borbi so se udali puntarski častniki. Padlo je 10 oficirjev, 40 vojakov in ranjenih je bilo 200. V Havanni je došlo na vse kraje do ostrih spopadov med policijo in demonstranti. Še le vihar,

ki je zadivjal po otoku, je napadil nemirneže v svoje domove. Pobeg prebivalstva pred naravno nezgodo so uporabili tolovaji, ki so pričeli ropati in zažigati hiše. Na Kubi ne plačuje nihče več davkov. Nezadovoljstvo bo doseglo višek, ko vlada San Martina ne bo več mogla plačevati vojaštva.

nost. Natančen spored proslave še bo objavljen.

*

Sv. Oče Slovincem in Hrvatom.

V ponedeljek, 2. oktobra, je Sv. Oče, kakor smo že poročali, sprejel v posebni avdienci 150 Slovencev in 50 Hrvatov, ki so pod vodstvom gg. škofov dr. Rožmana (Ljubljana), dr. Tomažiča ((Maribor) in dr. Gnidovca ((Skoplje) poromali v Rim. Slovenski in hrvatski romarji so prelepo prepevali slovenske in hrvatske pesmi, ko je prišel med nje namestnik Kristusov. Vsak mu je mogel poljubiti roko. Sv. Oče je imel na romarje nagovor, v katerem je poročilu vatikanskega lista »Osservatore Romano« rekel: »Pozdravljam drage sinove slovenske in hrvatske, ki so prišli iz Jugoslavije, iz krajev, iz katerih sem že sprejel razne skupine romarjev. Veselim se nove skupine predragih sinov, ki so prišli na sinovsko misel, da se zberejo pod vodstvom svojih škofov okoli skupnega Očeta vesoljnega krščanstva. Drago mi je, da se mi nudi prilika, da zopet ugotovim ter dokažem svojo posebno dobrotnost napram vam in vsem vašim rojakom. Ako bi kdo — pa bil to sam angel po besedah apostola — poskusil trditi, da papež ne ljubi vaše domovine Jugoslavije, ne smete mu verovati, ker to ni res, marveč je zanikanje istine. Če ta trditev prihaja od sovražnikov, je lažje prenesti. Če prihaja od prijateljev, je stvar žalostna, ker vedo, kaj govorijo. Če pa prihaja od katoličanov, prikipi žalost Očetovega srca do višine.« Govorec o svetem letu, je papež rekel: »Želim, da bi sveto leto bilo za predrage sinove iz Slovenije, Hrvatske in cele Jugoslavije posebno bogato na dragocenih sadovih za vaše duše.« Podeljujoč svoj blagoslov, je Sv. Oče posebno blagoslovil škofove, ki so postavljeni za dobre pastirje in čuvarje krščanske črede, nadalje duhovnike, ki se toliko trudijo, da ohranijo in razvijajo med ljudstvom plodove božjega zveličanja, ter tudi Katoliško akcijo, ki naj bo kažipot, sad in merilo krščanskega življenja.

Najstarejši rokopis sv. pisma. Dokler ni bila znana umetnost knjižnega tiska, so morali knjige z roko pisati in prepisovati, in sicer na pergament in tudi na papir. Tudi sv. pismo so tako prepisovali. V tem oziru so dosegli največje zasluge duhovniki, zlasti oni po samostanih. Ohranjenih je veliko število starih rokopisov sv. pisma, ki segajo deloma v 4. krščansko stoletje. Pred tremi leti pa so našli v Egiptu v mestu Fayom rokopis sv. pisma, ki je bil napravljen v 3. stoletju, je torej najstarejši rokopis. Ta rokopis obsega 14 poglavij iz stare zaveze in 3 iz evangelija. Rokopis so učenjaki-strokovnjaki, med njimi zlasti dr. Tascher iz Berlina in dr. Kanyon iz Londona, preučevali tri leta ter ugotovili, da je ta svetopisemski rokopis iz 3. stoletja po Kristusu ter tako najvažnejši dokument za zgodovino sv. pisma.

Koliko je jezuitov? Leta 1932 je Družba Jezusova imela 22.337 članov. Od teh je 2681 v misijonih. Potemtakem je vsak deseti jezuit misijonar. Ena petina vseh misijonskih dežel na svetu je od katoliške cerkve izročena jezuitom. V misijonskih krajih vodijo jezuiti 9771 nižjih šol, 517 meščanskih in obrtniških šol, 129 gimnazij in srednjih šol in 12 vseučilišč. Število vseh učencev in dijakov znaša 400.000. Jezuiti vzdržujejo in vodijo 104 večjih sirotišč za 9050 sirot, 43 bolnic za 4683 bolnikov, 350 lekarn, kjer se je celo leto podelilo zdravil v 2.018.670 slučajev. L. 1932 se je pod vplivom jezuitskega dela h katolicizmu obrnilo 209.914 ljudi, sv. obhajil je bilo podeljenih skupno 23.817.024. Iz tega kratkega poročila se da spoznati vsa obsežna delavnost jezuitov med raznimi narodi. Jezuitje so predvsem misijonarski red, ki daje katoliški cerkvi največ misijonarjev. Jezuitski misijoni so razporejeni po vseh delih sveta ter štejejo 47 velikih misijonskih področij. Tako delo zasluži priznanje, ne pa preganjanje.

Kakor v prvih časih krščanstva. V angleškem listu »Universe« poroča neka Angležinja o razmerah v mehiški državi Vera Cruz, v kateri vlada najhujši teror brezbožnikov in kjer je vršenje bogoslužja skoro onemogočeno. Ko je Angležinja pred odhodom v Evropo hotela moliti v kakšni katoliški cerkvi, je našla vse zaprte, samo neka razkolniška je bila odprta. Ravnatelj hotela je tej gospe izjavil: »Mi imamo posebno verska tolažila. Če prav ni tukaj nobenega verskega pouka, vendar vera nikdar ni bila jačja, ko sedaj. Odkar so cerkve zaprte, sem bil večkrat

pri sv. maši. Večina navzočih so bili možje, ki so se prej redko pokazali v cerkvi. Sedaj pa, ko je težko in nevarno biti katoličan, hoče vsak iti v cerkev.« Gospe so nato spremili v neko zasebno hišo ter jo odpeljali v spalno sobo, kjer je na mizi gorela lampica. Domača gospa je vprašala Angležinjo: »Ali si hočete sami podeliti sv. obhajilo?« Angležinja je nekako prestrašeno to odklonila. »Dobro«, je rekla domačinka, »bo pa vam ga dala jaz ali moja sestra.« Po kratki molitvi se je gospa dvignila, umila roke ter prižgala svečo, ki jo je držala njena sestra. Okna sobe so bila popolnoma zastarta. Nato je Mehikanka vzela iz steklene posode srebrno skrinjico, molila: »Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo streho«, ter podelila svoji sestri in Angležinji sv. obhajilo. Ko so odmolile zahvalno molitev, je Mehikanka rekla: »Od julija preteklega leta se vrši z dovoljenjem g. škofa ta sv. obred tako, kakor ste videli. Imamo samo enega duhovnika za 100.000 duš. Ta prihaja vsak mesec enkrat, da daruje daritev sv. maše ter posveti hostije. Takšnih tajnih kapel, kakor jo tukaj vidite, je v mestu 40, kjer se bere sv. maša ter deli otrokom verski pouk. Duhovnik zapusti, preoblečen v obleko laika (svetnjaka), hišo; verni katoličani gredo mimo njega, kakor ga ne bi poznali, da ne bi strupeni sovražniki vere in duhovnikov postali pozorni.« Pri slovesu je Mehikanka rekla Angležinji: »Sporočite katoličanom v Angliji, naj za nas molijo, da bodo, ko se spet vrnete med nas, naše cerkve že zopet odprte.«

Vse mariborske mestne župnije bodo proslavile 1900letnico odrešenja 29. oktobra. Pred proslavo se bodo vršile po župnijah: 26., 27. in 28. oktobra tridnevne kot priprava na glavno sloves-

Jezuitsko naselbino v Mariboru je obiskal neki nebodigatreba in je odnesel iz zaklenjene sobe 1000 dinarjev v gotovini.

Vlom brez plena. V noči od 5. na 6. oktober so udrli vlomilci s ponarejenimi ključi v trgovino Medic in Zankel v Mariboru na Glavnem trgu. Železni blagajni s preslabim orodjem niso bili kos in so morali oditi brez plena.

Tri četrte kile težkega in zdravega gobana je našel v gozdovih pod Sv. Križem nad Mariborom brezposelni mariborski delavec Bogomir Mali.

Samomor dijaka. V Črni se je ustrelil dijak 4. letnika mariborskega učiteljskega Konič.

Dvakrat zaboden z nožem. V mariborski bolnici se zdravi 26letni Vinko Karner, posestnik iz Kamnice. Omenjenega je zabodel neki možki z nožem 2-krat v hrbet.

Levo nogo pod kolenom si je zlomil 44letni posestnik Rajmund Grobelnik iz Lehna pri Breznem ob Dravi.

Z motornim kolesom v tovarni avto. V noči 6. oktobra je zadel na povratku proti Mariboru 24letni dimnikar Josip Meniger na državni cesti pri Bohovi ob nerazsvetljen tovarni avto. Motociklist je dobil hude poškodbe na znotraj ter na glavi. Kolo je čisto razbito.

Tat, ki je imel smolo! Pred dnevi je odnesel iz zaklenjene hiše posestnika Horvata v Krčevini pri Vurbergu tat vso obleko in perilo. Horvatova žena je prodajala na mariborskem trgu hruške, ko je ponujal v nakup ženskam uzmovič njej pofatene reči. Žena je po-

klicala policijo in tat je bil ob robo in svobodo.

Peklensko zlobna požigalčeva roka na delu. Vsega pomilovanja vredni Polskavčani so noč in dan v strahu, da jim bode uničil požigalec še to, kar jim je preostalo od neprestanih požigov. Dne 4. oktobra je vsled požiga zgorelo v Sp. Polskavi gospodarsko poslopje Tinetove Roze. Poslopje je bilo krito s slamo in je pogorelo do tal. Ljudje so še bili zbrani krog pogorišča, že je izbruhnil ogenj ob 5. uri zjutraj na drugem koncu vasi pri posestniku, kjer pravijo po domače pri Janezu. Zgorelo je gospodarsko poslopje. Od Janeza je preskočil ogenj na komaj dozidano gospodarsko poslopje posestnika Karla Hrastnika, ki je letos pogorel že drugič.

Zaklan na lastnem dvorišču. V Zaklju pri Novi Cerkvi se je nahajal v noči na svojem lastnem dvorišču 33letni posestnik Ivan Čebek. Nekdo ga je bil napadel in ga šestkrat zabodel z nožem. Gospodarja so našli domači v veliki mlaki krvi le še malo živega ter ga odpremili v bolnico v Ptuj. Vsa zdravniška pomoč je bila zastonj radi prevelike izgube krvi. Pred smrtjo je še bil Čebek zaslišan od preiskovalnega sodnika. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je radi silih ubodljajev bil razrezan želodec, vranica in jetra, radi česar je nastala notranja krvavitev. Tudi takojšnja zdravniška pomoč Čebeku ne bi rešila življenja. Dognano je, da je napadalec svojo žrtev še potem, ko ga je obdelal z nožem, vlekel na cesto in ga tam s pestmi pretepal. Orožniki so ubijalca izsledili in ga vklenjenega prignali v zapore okrajnega sodišča v Ptuj. 24letni Ivan priznava svoje dejanje, zagovarja se pa, da je izvršil zločin v pijanosti. Pokojni Ivan Čebek zapušča ženo in dva nepreskrbljena otroka. Truplo je pokopano na pokopališču v Rogoznici.

Vlom. V Njivercah pri Hajdinu je bilo od neznancev vlomljeno v stanovanje železniškega čuvaja Mateja Purgaja. Nepridipravi so napravili škode za 1000 Din. Vlom je bil izvršen v odsotnosti obeh zakoncev Purgaj.

Po štirih mesecih najdeno okostje. Letos dne 20. maja je zginil 74letni posestnik Ignac Črešnar z Resnika pri Konjicah. Vse je bilo uverjeno, da je postal žrtev zločina, ker je bil na glasu kot petičen in varčen gospodar. Pred dnevi je naletel pri nabiranju gob Bernik v Črešnarjevem gozdu na okostje, ki je bilo pokrito s preperelimi cunjami. Bernik je spoznal v cotah obleko rajnega Črešnarja. Na lice mesta poklicana komisija je ugotovila, da je zadela Črešnarja v njegovem lastnem gozdu kap. Od trupa je ostalo le še okostje. Iz ostankov obleke so rešili hranilno knjižico in 15 bankovcev po 100 Din.

S kamnom po glavi. V Podgradu v občini Kot pri Konjicah je v prepiru napadel neki posestnik Ferdinanda Kumarja ter ga je poškodoval s kamnom opasno po glavi. Kumarja so prepeljali iz konjiške v celjsko bolnico.

Gospodarsko poslopje je pogorelo na Stanovskem pri Poljčanah posestniku Alfonzu Korošču. Komaj so rešili živi-

no. Ogenj je uničil 40 meterskih stotov sena in slame ter 2000 kg krompirja. Pred tremi leti sta pogorela Korošču hiša in gospodarsko poslopje.

Usodepolna eksplozija dinamitne patrone. Dne 3. oktobra je eksplodirala v roki dinamitna patrona 28letnemu čev-

ljarskemu mojstru Francu Rednaku iz Škal pri Velenju. Eksplozija mu je raztrgala prste na desnici in ga poškodovala po obrazu.

Pojasnilo glede strela v hrbet. V zadnji številki smo poročali, da je posestnik v Babni reki pri Sv. Štefanu v sre-

Koledar

za v žep vsakemu gospodarju

smo za leto 1934 s koledarjem že od 1. X. 1933 pripravili žepni koledar »Slov. gospodarja«. Koledar je vezan v celo platno in ga tako vsakdo brez skrbi nosi vse leto v žepu. Letošnja izdaja ima sledečo zanimivo vsebino:

Koledar, kjer je ob enem zapisnik za vsakdanje notice.
Vremenski ključ in navodilo za določitev vremena
Cirilica in latinica, kakor se tiska in piše
Jugoslavija in njen popis
Poštne pristojbine
Kraljeva banska uprava
Proračun kmetijskega oddelka banske uprave
O zemljiški knjigi
Čebelnjak

O sortiranju in vkladanju sadja
Precejanje in čiščenje vina
Napake in bolezni vina
Goveji hlev
Skrb za plemensko živino
Škodljivost plemenjenja v sorodstvu pri svinjah

Kako se pozna starost govedi
Kmetijski posevki v Sloveniji
Naši travniki in živinoreja
Kako se mešajo umetna gnojila
Lovski zakon
Prva pomoč v nesreči
Amortizacija dolgov
Sejmi

Kmetijsko knjigovodstvo in tabele
Poleg teh člankov ima koledar še sledeče tabele:

Kako se določi vsebina debel in hlodov na podlagi dolžinskega in sredinskega premera

Tabela kubičnih metrov dreves
Tabela za preračunanje oralov in hektarje itd.

Koledar brejosti domačih živali
Koliko časa traja pojatev
Teža žive in zaklane živine
Izdatki in prejemi za vsak mesec posebej

Zapisnik delavcev in njih plače
Zapisnik plače v blagu in delu
Zapisnik živalskega prirastka
Kako snažimo madeže
Praznega papirja 64 strani
Na robu centimeterska mera in svinčnik.

Koledar pošiljamo samo na predplačilo in sicer lahko pošljete 10 Din za koledar in 1 Din za poštnino, skupno torej 11 Din v znamkah, ali pa pišite po položnico. V nekaterih krajih bodo pobrali naši prijatelji skupno naročilo. Pripominjamo, da je naklada zaradi razmer mala in da letos ne bo na noben način ponatisa. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Podpisani naročam koledar »Slovenskega gospodarja« in prosim, da mi določite položnico, da vam denar določim (ali: in prilagam temu pismu znamke za 11 Din), to je 10 Din za koledar in 1 Din za poštnino, ter prosim, da mi koledar takoj določite.

Moj natančen naslov je:

Ime in priimek: .....

Kraj: .....

Pošta: .....

zu Šmarje pri Jelšah iz lovske puške obstrelil v hrbet 48letnega dninarja M. Zupeta, ki se zdravi v celjski bolnišnici. Ozadje obstrela je sledeče: Zupet in 3 mladoletni fantje so hoteli izvršiti tatvino pri omenjenem posestniku. Zupet se je splazil v sobo, od koder je hotel dati znamenje svojim trem pajdašem, ki so čakali pred hišo. Posestnik pa je še pravočasno zalotil Zupeta v sobi. Ko se je Zupet pognal v beg, je posestnik pograbil svojo lovsko puško, ustrelil za bežečim Zupetom in ga zadel v hrbet. Zupeta so prepeljali v celjsko bolnico. Dva Zupetova pajdaša je aretirala policija v Celju, tretji pa je pobegnil in ga še niso izsledili.

Kolesar je povozil 75letno prevžitkarico Barbaro Pidar iz Ploga pri Sv. Juriju ob Taboru dne 3. t. m. in ji zlomil levo nogo.

Nevarna vlomilska družba, ki šteje nad 10 članov, se je pojavila med celjskim in šmarskim srezom. Drzneži imajo na vesti več vlomov ter tatvin, in so nevarno obstrelili posestniškega

Strojnica vladnih čet oblega hotel »Nacional« v kubanski prestolici Havanna, kjer se je zabarikadiralo 368 puntarskih oficirjev.

Parnik, ki je vozil 34.000 litrov petroleja, je zadel ob most pri Westerlingtonu v Severni Ameriki in se je potopil.

V Londonu so izvolili za leto 1933—34 novega župana W. Colleta. Slika nam predstavlja slovesen sprevod novega župana iz rotovža po izvolitvi.

Naročilnica.

Tiskarna sv. Cirila

Maribor

Koroška cesta 5

sina Ivana Gračnerja z Jezerc v župniji Dobje pri Planini.

Železniška nesreča. Na železniški progi med Javornikom in Jesenicami so našli grozno razmesarjeno truplo 25letnega Franceta Jekovca, sina tovarniškega delavca, katerega je mučila padavica in je prosjačil. Revež je zašel gotovo po nesreči pod vlak.

Ogenj je uničil hišo posestniku Damijanu Zupančiču v Dečovi vasi pri Žužemberku. Zgorele so tudi vse premičnine, krma ter kokoši. Škoda znaša 40.000 Din in je le delno krita z zavarovalnino.

Zaloga stolov zgorela. V noči od 4. na 5. oktobra je začelo goreti skladišče lesa in stolov pri stolarni g. Alojza Luglia v Borovnici na Kranjskem. Gasilci so ubranili lastniku nekaj metrov od pogorišča oddaljeno stolarno in stanovaljsko hišo. Vzrok požara je neznan.

Polet zrakoplova »Graf Zeppelin«. Dne 14. t. m. bo odplul zrakoplov »Gr.

Zeppelin« na krožni polet Friedrichshafen — Rio de Janeiro — Miami — Akron — Čikago — Sevilla — Friedrichshafen, kamor se bo vrnil predvidoma dne 2. ali 3. novembra t. l.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmernе. Vodja primarij dr. Čerňič. 867

Koce, štrange, slamnjače kupujem stalno pri Anton Šinkovec, Čelje, Dečev trg. 1006

Smehljajoča levinja.

Na svojih potovanjih po celem svetu je prišel znameniti naravoslovec ter raziskovalec Brehm v Egipt. V Char-tumu se je spoznal s kraljevim namestnikom Latief pašo. Da bi učenjaku dokazal paša posebno naklonjenost, mu je podaril čisto mlado levinjo. Ni bila večja nego kak dakelj in nekaj posebno prikupljivega je bil njen smeh. S smešnim izrazom v obrazu in s prijaznimi očmi je oznanjala svojo notrajno zadovoljnost. Mala levinja je postala ljubljenska vseh, ki so jo enkrat videli. Celo Brehmu je bila živalca vse. Po cele ure se je igračkalo z njo in ji je dal ime »Bachida« (Srečna).

Tudi levinja je bila vdana svojemu gospodarju. Sam je vodil zelo strogo njeno odgojo in ko je zrasla, se ni več odstranila od njega. Celo na ulici je tekala povsem spodobno poleg gospodarja brez nagobčnika. Niti otroci se je niso bali. Večkrat so videli, kako se je valjala in kotalila levinja z zamorčkom po pesku, ne da bi mu storila kaj žalega. Edina bitja, ki so se spustila v dir pred levinjo, so bile kamele.

Po noči je spala levinja poleg postelje gospodarja na tleh. Po dnevu se je rada igrala z drugimi živali. Ako so te spale, se je priplazila neslišno do njih, jim je zagodrnjala nekaj v uho in ko so hušnile vse preplašene po koncu, se je zadovoljno smehljala.

Brehm je dobil med zbirko živali opico, ki jej pravijo pavijan. Z opico je

Gonilna moč v pralnem kotlu

Na milijone kisikovih mehurčkov vzbudi gibanje. Razvijajo se med kuhanjem (vsaj 15 minut) v raztopini Schichtovega Radiona in poganjajo — brez prestanka za vas delajoč — milno peno skozi kanino. Tako operete perilo lepota prizanesljivo, če redno uporabljate Schichtov Radion.

hotelu levinja uganjati svoje burke, a pavijan je bil nedostopen za vsako šalo. Skočil je zver na hrbet in jo je tako praskal, da je morala pobegniti. Od tedaj je zavladovalo sovraštvo med obema. Ko sta se lepega dne zopet srečala,

je obklala Bechida opico na smrt. Brehm je bil ves presenečen, ko so mu povedali, kaj se je zgodilo. Pretepel je levinjo, ki se je pa celo gospodarju postavila po robu. Zverinski nagon je pa konečno zmagal in s tace je zamahnila

Iznajdba peresnika.

V Königsbergu v Nemčiji je živel l. 1800 neki Bürger, ki je bil učitelj lepopisja in je preizkušal vse mogoče načine, kako bina-vadil svoje učence lepe pisave. Belil si je tudi glavo, da bi upe-ljal nekaj boljšega, nego je bilo gosje pero, katerega je bilo treba vedno obdelovati z nožem. Postopanje z gosjim peresom je bilo nerodno in je zahtevalo precej časa. Lepega dne se je rodila Bürgerju misel: razrezati gosje pero na več delov, vsak del posebej preklati preko sredine in kratko pero opremiti s kljunom, kakor je imenoval držaj ali po naše:

Pavel Keller:

10. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Tega si ne smete naprtiti, gospod uradni predstojnik. Vsak ujetnik ima pravico zahtevati, da človeško ravnajo z njim.«

»To mi je hudičevo malo mar; imam drugih opravkov dosti, kakor pa kuhati gospodu Grčarju vino.«

»Gospod uradni predstojnik, če vam stari Grčar umre, vzamete državnemu pravdniku najvažnejšo pričo v tej resni zadevi.«

»Pričo? A tako! Vi nekaj veste! Sluga, takoj mi pridite sem! Pojdite k »Grozdu«, tam naj vam dajo dva otepa slame in eno ali dve odeji. To nesite Grčarju v gasilni dom. In počakajte tam. Midva prideva za vami.«

»In vzemite pri »Grozdu« na moj račun ročko vročega čaja za Grčarja!« sem zaklical biriču.

Boltežar je zagodrnjal in odšel nazaj k mo-

žem, ki so stražili ogenj. Jaz pa sem šel za žagarjevo hišo, kjer veter in dež nista mogla do mene. Čez nekoliko časa je prišel Boltežar in rekel:

»Sedaj pa pojdem k Grčarju v gasilni dom. Takoj ga bom zaslišal. Takoj po dejanju je to najboljše. Vi lahko greste z menoj, če hočete, zato, da bo priča pri rokah; na biriča se namreč ne morem veliko zanesti. Nima dobrega spomina. Vsak vzame svetilnico. In sedaj pojdiva!«

Šla sva. Od hriba gori pa proti koči na barju je donelo: »Tonče! Tonče!«

»Še vedno išče sina!« je rekel Boltežar. »Videti je, da se mu je zmešalo. Vse to stori nepokorščina. Dvajset let se že pravda ta mož z grajščino zaradi vodne pravice in dovoli, da je ta sodrga v njegovi koči na barju. Sedaj pa ima!«

»Žalostno je, gospod Boltežar!«

»Žalostno — haha! Pomenito je, da žalostne reči vedno zadenejo na tako svojat. Kdor ne stopi s prave poti, tistemu se takozvane žalostne reči sploh ne pripete!«

»Tem besedam ne morem pritrditi, gospod Boltežar!«

Za zimska ročna dela!

Gospodinje in dekleta, za zimska ročna dela si nabavite vzorce iz Predtiskarije v Mariboru, Trg kralja Petra 4. — Dobili smo povsem nove in moderne vzorce in monograme, blazinice, kakor tudi za razne stenske prte, namizne prte itd. Na podlagi naših vzorcev lahko napravite sledeče napise na kuhinjskih prtih:

Ljubo doma, kdor ga ima.

Če dom v ljubezni tvoj in solnčnem je sijaju, prepričan lahko si, da tu živiš že v raj.

Naj človek celi svet obteče, najboljši kruh doma se peče.

Ohrani Bog te v cveti, planinska roža ti!

Škrjanček poje, žvrgoli, se belga dneva veseli.

Pastirica kravce pase, ona ima svoje špase, pastirc pa pravi: Juhej, juhej, na planincih lušno je!

Kdor o meni slabo sodi, naj nikar v moj dom ne hodi.

Lepšega na svetu ni, če na sreči dom sloni.

Glej naprej, nazaj ne glej nikoli, nov pogum bo zdravilo tvoji boli!

Če v kuhinji v lonec kukaš, ženkinu si jezo skuhaš.

Preljubi možiček, ostani doma, če ne si poiščem drugega!

Ko žena črno gleda, tudi možu je hudo, rajši v krčmi ti poseda, zato ženka glej lepo!

Dglejte si vzorce v prodajalni Kralja Petra trg 4!

po Brehmu in mu razčesnila rokav na suknji. Raziskovalec se je dobro zavedal, kako daleč je že raztogotil zver z udarci, razkoračil je prav na široko obe nogi in levinja je pobegnila skozi.

Drugo jutro po kazni je srečala ptiča mirabuja. Tulila je nad njim, a sta-

ri modrijan je le zamahnil po njej s svojim dolgim kljunom in zver je pobegnila pred nezatno ptico.

Najbolj smešno je bilo srečanje Bachide z Arabcem Masochajem. Stanoval je z Brehmom pod isto streho. Raziskovalec je bil lepega dne prisiljen, da si je izposodil od Arabca denar, ker še njegov ni bil dospel iz Nemčije. Pač pa se je moral obvezati, da bo plačal 50% obresti. Ko se je hotel podati Arabec nekega jutra h kraljevemu namestniku, je moral preko dvorišča, kjer je bil v hlevu njegov osel. Dvorišče je bilo polno mlak, ker je po noči deževalo.

Arabec je hotel v avdijenco in radi tega je tičal v čisto beli obleki s svilenim burmusom preko rame. Med potjo do osla je skočila proti njemu iz nava-

de levinja. Debeli možicelj, ki je že sedel na oslovskem hrbtu, je zgubil vsled strahu ravnotežje in je padel v grdo mlakužo, po kateri ga je kotarala levinja v smehlajoči nagajivosti. Iz neprijetnega položaja ga je še le otel Brehm, ki se je tudi krohotal, ko je vlekel svojega upnika iz blata.

Pri slovesu iz Egipta je spremljala naravoslovca Bachida. Levinja je prišla v Nemčijo. Brehm je podaril krotko zver zverinjaku v Berlinu.

Po treh letih je obiskal učenjak zverinjak. Pred kletko svoje ljubljenske je imenoval njeno ime. Takoj ga je prepoznala, se pognala proti omrežju kletke in ga trosila na vso moč od radosti ter iznenadenja.

Plodovi laične brezverske mladinske vzgoje.

Francoska država je še vedno pod jarmom laicizma. S to besedo je označeno stremljenje, ki hoče vse javno življenje laizirati = poposvetnjačiti, odtrgati od Boga in krščanstva. Vir tega nekrščanskega duha, ki vodi žezlo v Franciji, je v framasonskih (prostozidarskih) ložah. Framasoni niso mirovali, dokler niso razkristjanili francosko državno šolo. Po izgubljeni vojni z Nemci leta 1871 so se začeli ti poskusi, ki so uspeli z zakonitvijo laične brezverske šole in s popolno ločitvijo cerkve od države leta 1905.

Katoličani so strašni udarec, ki so ga jim zadali zgoraj naznačeni laični zakoni, težko občutili. Vendar niso klonili v duhu niti niso križemrok mirno gledali, kako se njihovi otroci razkristjanjujejo po javnih šolah. Ustanavljati so začeli zasebne verske šole, katere vzdržujejo z velikimi žrtvami. Lepi

vzgojni sadovi, ki jih rodijo te šole, so vsem svobodomislecem raznih strank in struj trn v peti. Odtod besni napadi francoskega liberalizma, radikalizma in brezverskega socializma na svobodne katoliške šole.

V prvo vrsto napadalnih čet proti katoliški mladinski vzgoji so stopili francoski učitelji. Nedavno se je vršil narodni učiteljski kongres v Parizu. Sklepi tega kongresa so vzbudili pozornost po vsej državi. V enem teh sklepov se učitelji zaganjajo proti klerikalni vzgoji mladine, ki jo podajajo katoliške šole, ter kličejo državno oblast na odpor proti sovražnemu klerikalnemu navalu, ki ogroža laično šolstvo in vso laizacijo države. S prstom kažejo na »sramoto« Alzacije in Lorene, ki še vedno ima katoliško javno šolo. Čast Francije, tako ti gospodje propovedujejo, zahteva, da se ta šola odstrani ter nadomesti z laično, brezversko šolo.

Ta sklep učiteljskega kongresa je francosko svobodomiselstvo kajpada odobrilo in potrdilo. Nad drugimi sklepi pa se je vsa javnost s svobodomiselstvom vred vprav zgražala. Ti sklepi so namreč docela prešinjani z revolucionarnim, nedomoljubnim duhom

»Saj ni treba!«

Birič je s svojo svetilnico stal pred gasilnim domom in stražil.

Kako je zaškripala ključavnica, ko je odprl! Nagnusen in ledenomrzol zrak je butil v nas. Vsakovrstna ropotija je ležala naokrog. V kotu je ležal stari Grčar. Postlal si je posteljo iz slame in se zavil v odeje, ki mu jih je prinesel birič.

Naše tri svetilnice so le za silo razsvetlile orostor.

»Ali vas še zebe, Grčar?« je vprašal Boltežar.

»Zelo — me — zebe!« je odgovoril in zobje so mu šklepetali.

»Tako pa le ostanite pod odejo! Zasllišati vas moram zaradi ognja na žagi. Zakaaj ste zažgali?«

Grčar se je napol vzravnal.

»Jaz vendar nisem storil tega; jaz sem vendar stari Grčar.«

Te svoje besede je obračal prav odkritosrčno in z brezmejnimi začudenjem, da more leteti taksum na njega.

Boltežar pa, ki prav nič ni bil vajej umetnij preiskovalnega sodnika, je robantil dalje.

»No, le počakajte, laž vam ne bo nič pomagala; vas bomo že ukrotili!«

Tedaj sem posegel vmes.

»Grčar, ali veste, kdo je žago zažgal?«

»Vem! Povedal sem vam že prej. Moja stara je storila to.«

»Vaša — vaša žena?« je osupel vprašal Boltežar.

»Da — stara! Ta vešča! Ta hudič!«

»Kako pa se je zgodilo to?«

»Belčar mi je odpovedal stanovanje — iz moje hišice me hoče vreči — dvaintrideset let sem stanoval v njej — dvaintrideset let —«

Zajokal je.

»No da, da! Toda, kako je bilo!«

»Počakajte ga, gospod Boltežar, počakajte ga!«

Stari Grčar je jokal še nekaj časa, venomer naslonjen na komolec, in je ležal pred nami kakor revščina sama v človeški podobi. Stopil sem bliže k njemu in sem mu potegnil odejo čez ramo. Tedaj je zopet začel govoriti;

peresnik. Izdelal je predhodnika našega kovinastega peresa iz gosjega pera in ga je vtaknil v držaj. Dotedaj ni mislil nikdo na to, da bi ločil pero od držaja. Tudi z Bürgerjevo iznajdbo ni bilo mnogo pomagano človeštvu, ker peresa so morala še vedno biti prikrojena in ošpičena z nožem. Bürgerju je uspelo, da je še izumil mali stroj, s pomočjo katerega je izdeloval kratka gosja peresa. Iznajdbo je naznanil v časopisu in povrh je še bil nepreviden z napovedjo, da se ukvarja z načrtovanjem kako izdelati kovinasta peresa, ki bodo tlačala v kljunu (peresniku). Meščani v Kö-

Učitelji namreč pretijo v svojih resolucijah naravnost s štrajkom. Še hujše pa je to, da obsojajo v svojih sklepih vsako vojno, tudi če bi Francija bila napadena ter bi se morala braniti. Sam prosvetni minister de Monzie se je moral dvigniti ter obsoditi take sklepe, da pomiri francosko javnost. Učitelji so na svojem kongresu sami najučinkovitejše dokazali, kakšna je vzgoja v francoskih laičnih šolah, saj so tudi oni sami bili vsi odgojeni v teh šolah. Protidomovinski, povse revolucionarni sklepi njihovega kongresa so logična posledica laične, brezverske vzgoje. Takšni obžalovanja vredni pojavi so najkrepkejši dejanski dokaz, da bojevniki za katoliško mladinsko vzgojo in njeni širitelji ne delajo samo za dobrobit mladine in staršev, marveč tudi za obstoj in blaginjo ljudstva ter države.

*

Št. Andraž pri Velenju. 15 let je preteklo, odkar se je končala grozna svetovna morija; po štirih grozopolnih letih so se vračali naši mošje in mladeniči pod svoj rodni krov, na svojo domačo zemljo, ki je klicala po pridnih rokah in skrbnih gospodarjih. Toda komaj so se malo oddahnili od prestopnega gorja in trpljenja; komaj je po štiriletnih grozotah malo na nje posijalo solnce miru, že jih je dolžnost klicala drugam. Koroška, dežela jezer in gora, je klicala na pomoč. Vstal je, dasi premagan in ponižan, pa kljub temu še vedno oholi Nemeč in skušal si s silo osvojiti zibelko slovenstva. Znova so se odzvali temu klicu, znova so se zbrali pod orožje ter odhiteli braniti našo severno mejo. Od Jepe do Stola je zadonelo grmenje topov; zaropotali so mitraljezi in od vseh strani je odmevalo prasketanje pušk. Ko je zemlje lačni tujec uvidel, da s silo ne doseže ničesar, se je poslužil zvijače. Poplaval so deželo krivi preroki — nemški agitatorji, ki so mamili ljudstvo s sladkimi besedami in visokimi obljubami. In dobro koroško ljudstvo jim je nasledlo. Prišel je usodni 10. oktober 1. 1920, ki je črni dan v slovenski zgodovini. Z lažjo in zvijačo je dosegel tujec, da smo izgubili Korotan, zibelko naše svobode in samo-

Nekaj čisto novega za brinetke

Ime Brunetaflor je še novo. Ne bo pa dolgo, ko bodo brinetke ponosne na svoje lepe lase ... negovane z novim Special-Shampoom Brunetaflor.

Učinkuje naravno in edinstveno zaradi hequila, ki ga ima v sebi. Kostanjasta barva, temni ton sta s tem neverjetno poudarjena. Lase dobe krasen lesk in žudovit lesk. Nenavadno lepo so kodrajo.

Zajamčeno brez sode in kemičnih barvil.

E L I D A S P E C I A L S H A M P O O

BRUNETAFLOR

stojnosti. Vse te boje in zmešnjave, ki jih je pred 13 leti bila polna koroška dežela, nam bo znova pokazala štiridejanska igra iz časa bojev za Koroško »Koroški tihotapci«, na kojoj se pripravlja naše Katoliško prosvetno društvo. Ker je ta igra nekaj povsem novega za naš kraj ter bližnjo in daljno okolico, vabimo že sedaj vse naše prijatelje od blizu in daleč, da se je sigurno udeležijo. Dan prireditve bomo še objavili.

Rojstvo „smešnega Avguščina“.

Prvi smešni (der dumme) Avguštin se je imenoval Tom Belling. Bil je porodu Anglež in nadzornik konj v cirkusu Renz v Berlinu, in tamkaj so mu re-

kali Avgust. Njegovo delo in opravilo se ni prav nič razločevalo od zaposlenosti drugih njegovih tovarišev, le njegovo življenje je bilo nekoliko drugačno, ker je rad pil in ga je včasih pocuknil preko žejne in mere. Vdanost Bellingova pijači ni bila v letih 1870 v tedaj še bolj neznanem Berlinu nič neznanega, vendar so mu gledalci to slabo lastnost zamerili. Ko je Tom zapustil nekega večera pozorišče jahanja, je nevarno padel s konja; očitvidno se je pred nastopom preveč bratil z alkoholom. Ker so otroci in pijanci pod posebnim varstvom angela varuha, setudi Bellingu ni pripetilo nič hudega. Pobrjal se je in je bil samo začuden nad dejstvom: ostal je nepoškodovan. Seve se je otipaval in neverjetno bedasto

nigsbergu so se smejali že njegovemu kratkemu gosjemu peresu ter kljunu; pri oznani: izdelovati peresa iz kovine — so obdolžili Bürgerja duševne zmedenosti.

Dejstvo je, da je bil Bürger v kratkem času ob vse učence. Nikdo ne bo pošiljal otroka v šolo k norcu! Šolska mladež ga je celo javno zasramovala in mu metala v obraz psovko: »Kljun, peresni kljun!« Počet je someščanov in mladine je Bürgerja tako potrlo, da se je udal pijači.

Po preteku par let je priromalo Bürgerjevo gosje pero s kljunom na Angleško. Angleži so uvideli važ-

»Gospod Hubert je bil zvečer pri nas.«
»Vi ste bili v koči na barju? Čemu pa? Iz kakšnega namena?«

»To vam povem pozneje.«

»Torej, Grčar, bil sem pri vas. In nato, ko sem bil odšel, kaj se je zgodilo?«

»Teda je moja stara rekla: Belčarja naj vzame hudič! Rdečega petelina naj mu vržejo na streho.«

»Kaj pa ste vi odgovorili?«

»Nič!«

»Zakaj — nič?«

»Oh, kaj pa naj stari rečem?«

Utrujen je legel na hrbet.

»Grčar, povedati nam morate, kaj vse se je še dogodilo!«

Zopet je nekoliko dvignil glavo.

»Zaspal sem pri mizi. Ko sem se prebudil, sta bila v sobi Bianka in Tonče.«

»Belčarjev?«

»Belčarjev. Pila sta kavo. Naredil sem se, kakor da spim. Kajti če ne spim, ne govorita tako med seboj.«

Premolknil je.

»Kaj pa sta govorila?«

»Tonče bi moji stari moral dati denarja. Veliko denarja. Mislim, da tisoč dinarjev. Sicer bi odposlala Bianco v mesto. In to je hotel preskrbeti gospod Hubert. Njemu je stara nocoj tudi prerokovala iz rok.«

»To je grda laž!« sem ga prekinil.

»Doleti človeka!« je rekel gospod Boltežar. »Doleti človeka, če se spušča v take reči! In sedaj nadaljujte, Grčar! Če poveste vse po resnici in pravici, vam pošljem steklenico žganja.«

»Nočem žganja,« je rekel Grčar; »prehudo mi je.«

»Torej oni trije so pili kavo, Tonče pa naj bi plačal tisoč dinarjev. Kaj pa je rekel?«

»Najprej denarja ni hotel dati, nato pa je vprašal, če Bianka res hoče od doma. Teda je stara rekla: ‚Res, čez teden dni. Gospod Hubert jo bo sam spravil v mesto.‘ Teda je Tonče začel zelo preklinjati.«

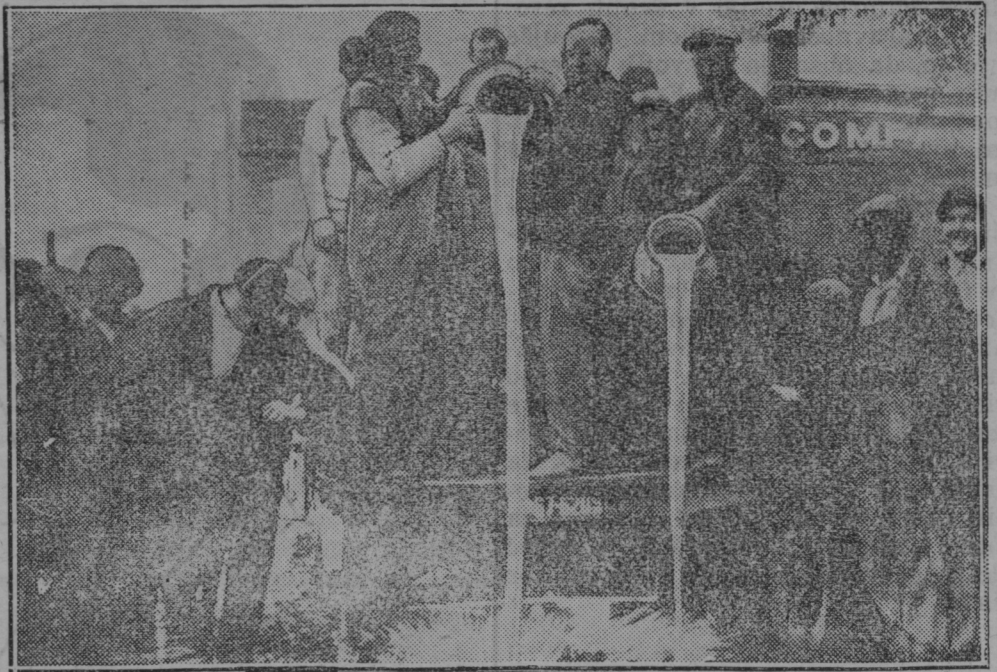
»Toda, Grčar,« sem pripomnil, »vaša žena je vendar grdo lagala.«

gledal v začudenju, da se mu ni nalomila niti ena koščica. Treba še povdariti, da mu je žarel na sredini obraza prav čokast in rdeč nos. Nekdo izmed občinstva mu je po srečno prestani nezgodi zaklical: »Dobro, August, še enkrat!« Klic »Dobro, August!« se je širil po cirkusu. Hlevni nadzornik se je moral za nepričakovano ploskanje zahvaliti občinstvu, kar je tudi storil vsled okajenosti s prav nerodnim priklo- nom. Ta priklon je žel navdušenje vseh gledalcev.

Tom Belling pa v resnici ni bil tako neumen, kakor je zgedel. Drugi večer za tem je nastopil čisto trezen v uniformi, ki mu je bila znatno prevelika. Njegov nastop je obstojal v tem, da je pri delu kolikor mogoče pogostokrat padel, sploh se je obnašal nerodno, prejemal je od tovarišev zaušnice, saj jim je bil zmiraj v napotje. Občinstvo se mu je smejalo in ploskalo in vedno zno va je bilo čuti klic: »August!«

Tako zgleda rojstvo smešnega Avgu- ština, ki igra še danes po cirkusih to- likanj važno vlogo.

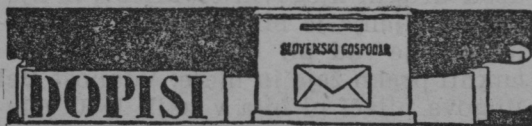
Tom Belling se je preselil iz Berlina v London, kjer ni žel s svojimi šalami nobenega odobravanja. Zopet se je vr- nil v Nemčijo in od tam na Francosko. Svoj smešni nastop je izpopolnjeval z vedno novimi izkušnjami in se po-

Farmerji v Čikagi so proglasili stavko in izlivajo za na trg namenjeno mleko.

vspel tako daleč, da je nastopal v ulo- gi Avgusta v 11 jezikih. Radi izredne spretnosti v zbijanju šal je bil najbolj- še plačana cirkuška osebnost in je po- stal oče družine glumačev, ki so danes raztepeni po celem svetu in na glasu kot najboljši smešničarji.

ček premajhen. Minulo zimo smo pa zvedeli, da g. Josip Pfeifer v Hočah dela iz ročnih bri- zgaln motorne. Mi hajdi v Hoče pogledat. Pa res dobra iznajdba. G. Pfeifer montira motor- je na ročne brizgalne, tako da se tudi ročni pogon lahko uporabi, če bi imel motor muhe. Zato je pa treba dosti manj denarja kot za ka- ko novo motoriko, ki pa še povrh rada včasih odpove. Navedeno nedeljo je bila slovesna blag- oslovitev brizgalne ob navzočnosti devetih so- sednih gasilnih društev z dvema gasilskima zastavama. Ob pol devetih je domače gasilno društvo v paradi na čelu z godbo odkorakalo na ščavniški most in sprejelo sosedna gasilna društva. Ob pol desetih so vsa društva odko- rakala v župnijsko cerkev k sv. maši. To vam je bil lep pogled: cerkev malodane polna ga- silskih uniform. Po sv. maši smo odkorakali h gasilskemu domu, kjer je g. župnik v lju- bem domačem jeziku blagoslovil brizgalno. Kumovali sta gospe Marija Dunaj in Marija Ribič, obe naši vaščanki, ki sta v izdatni me- ri pripomogli, da se je ta naš praznik izvršil tako nad vse pričakovanje lepo. Po blago- slovitvi je g. načelnik Franc Vunderl pozdra-

Sv. Jurij v Slov. goricah. V naših krajih je bila letina še precej povoljna, ker ni bilo iz- rednih vremenskih uim, moramo zaznamova- ti le eno večjo dne 20. avgusta. Takrat je med silnim viharjem ponekod padala tudi toča. — Položili smo k večnemu počitku dobro in res- skrbno mater na Malni Elizabeto Pivec v sta- rosti 78 let. Blagopokojna je preživela 50 let zakonskega življenja. Za vsa dobra dela prej- mi plačilo od Gospoda, katerega si večkrat po- želela v svoji težki bolezni.

Fram. Dne 3. t. m. je umrla Angela Bre- zovšek. Že v 23. letu je postala žrtev neiz- prosne jetike. Bila je jako verna ter je vda- no prenašala bolezen. Naj sedaj pri Bogu u- živa plačilo za trpljenje ter prosi za tolažbo svojim domačim, posebno potrtemu Ivanu, s katerim je le tri leta živela v srečnem za- konu.

Cezanjevc pri Ljutomeru. Pa se je zama- jala naša sicer tiha vasica v nedeljo dne 24. septembra ter se zazibala, ko je ljutomerska godba zaigrala zjutraj pri našem gasilskem domu pod spretnim vodstvom g. kapelnika F. Zacherla. Naše gasilno društvo je že nekaj let sem stremelo za tem, da si nabavi motorno brizgalno, ali kaj, ko je pa bil zbran kapital-

»Saj vedno laže!«

»Le dalje!«

»Nato je Tonče hotel oditi in je rekel, da gre po denar, da ima hranilno knjižico. Tedaj je kar naenkrat rekla stara, da mora prinesiti tri tiso- čake. Nato sta se stara in Tonče zelo prepirala. Bianka pa se je le smejala, pela in govorila: »V mestu je lepo.« Nato je Tonče dejal, da bo prinesel denar, in je odšel.«

»In kaj se je zgodilo potem?«

»Potem sem zopet zaspal.«

»Zdi se, da vam je Bog blagoslovil spanje, Grčar. Kdaj pa ste se zopet zbudili?«

»Ne vem, kdaj je bilo to. Stara je sama sedela z Bianco in je rekla: »Če Tonče zopet pride, bova najprej vzeli denar, potem pa mu reci, da te mo- ra v kratkem vzeti. Sicer da pojdeš v mesto!« Bianka pa je rekla, da ji za žago nič ni. Toda vzame naj jo le. Nad vsemi bo v vasi, ki sedaj tako prevzetno gledajo nanjo. In počela bo, kar bo hotela.«

Grčar je zopet legel na hrbet,

»Dalje, Grčar, dalje! Vse moramo vedeti; si- cer ne pridete iz zapora.«

»Zebe me zopet!«

»Da, če hočete na toplo, pripovedujte hitreje!«

»Hitreje? Kaj pa naj rečem? Prišel je Tonče in prinesel denar.«

»Koliko?«

»Tega ne vem. Bil je papirnat denar. Šteli so in rekli: prav.«

»Kdo je preštel?«

»Stara in pa Bianka.«

»In Tonče?«

»On je sedel najprej čisto tiho. Naenkrat pa se je začel cmeriti. Dejal je: sedaj je okradel svo- jega očeta in kaj bo z njim, če pride na dan? Saj je bil vendar vojak in narednik, sedaj pa je po- stal tak malopridnež in zločinec. Nato je začel zelo jokati zaradi tega, kar je storil.«

»Kaj pa sta oni dve rekli?«

»Stara je dejala: Vsak človek mora vedeti, kaj hoče; in Tonče ima v črtah na roki tako za- pisano in tudi v svojih kartah, da to mora priti. Bianka pa je rekla: Tonče je mevža. Takega cme-

nost iznajdbe in pri- čeli kar na veliko z iz- delovanjem kovinastih peres, ki so tičala v lesenih držajih. Izde- lovanje peres po Bür- gerjevem načinu je vr- glo tekom par let An- gležem težke milijone; pravi in prvotni iznaj- ditelj pa je po Königs- bergu na starost bera- čil — mesto da bi bil milijonar!

Najdražja prese- litev.

Pred tedni je skleni- la njujorška banka, da se bo preselila. Težava pri preselitvi je bila, kako najbolj varno prepeljati gotovino in vrednostne papirje v znesku 170 milijard Din. Posebni strokov- njaki so napravili na-

vil vse gasilce in goste. Nato je g. župnik imel slavnosten govor, ki je navzočim segal globoko v srca. Poleg tega so govorili: načelnik gasilske župe ljutomerske g. Kuharič, kumica gospa Mari. Ribič in nazadnje naš starosta, časten član in kapelnik ljutomerske godbe g. F. Zacherl. V svojem govoru se je spominjal mladih let, ko je kot mlad učitelj in reden član našega društva reševal imetek bližnjega. Popoldne je bila vaja našega društva s kombinirano brizgalno, da pokažemo ljudstvu, kaj ta naša brizgalna zmora. Potem se je vršila na dvorišču g. Dunaja tombola in ljudska veselica, ki je dobro uspela.

Konjice. V dnevih od 22. do 24. septembra se je tukaj vršila proslava Kristusove smrti. Udeležili so se obletnice vsi zavedni katoličani konjiške in tudi drugih župnij. V petek dne 22. septembra so naše matere potrdile svojo zvestobo do Odrešenika s tem, da so pobožno prejele sv. zakramente. Sobota je bila določena za dekleta, ki so se kot bodoče matere in gospodinje odločile živeti po Njegovih naukih. Zvečer pa se je velika množica vernikov udeležila procesije s svečami. Raz razgledne skale pa je pozno v noč naznanjal goreči križ nedeljska opravila. V nedeljo pa se je armada mož in fantov izkazala za vojake Kristusove. Popoldne pa se je dolga marijanska procesija pod vodstvom vlč. g. kanonika Časla iz Maribora in mil. g. arhidiakona Tovornika razvila. Po procesiji je govoril ljudem, ki so napolnili vsak prostorček, da ni bilo skoro mogoče dihati, o Marijini ljubezni do nas. Pred slovesnimi lavretanskimi litanijami je bilo okoli 80 otrok sprejetih v Marijin vrtec. Kanoniku Časlu za poset in trud, arhidiakonu za izvršitev prelepih slavnosti, vsem materam in očetom za skrb pri vzgoji otrok ter vsem, ki so se potrudili povzdigniti božje ime, najlepša hvala.

Vitanje. Tužno vest so nam naznanili zvonovi naših cerkva, da nas je dne 22. septembra v 76. letu svoje starosti za vedno zapustila obče spoštovana gospa Marija Poklič, po domače Mežnarjeva mama. Z njo je legla v grob ena izmed onih slovenskih mater, ki je vzorno krščansko živela ter po krščanskih načelih vzgojila svojo družino. V njeni hiši je bil največji družinski prijatelj »Slovenski gospodar«, kateri obiskuje njeno družino nepretrgoma nad 40 let in bo tudi najboljši prijatelj še v nadalje pri njenih naslednikih. Leta 1902 ji je umrl mož, ki je bil organist in tajnik posojilnice v Vitanju. Zapustil ji je nepreskrbljene otroke, a ona ni omahovala, ampak v zaupanju v Vsemogočnega je vztrajala in tako oskrbela svoje otroke. Delo svojega očeta nadaljuje sin Lojze kot organist in obč. tajnik; ostali bratje in sestra pa vneto sodelujejo kot cerkveni pevci, med katerimi je bila nekdanj tudi rajna. Zadnja leta so ji začele moči popuščati in slutila je, da bo konec njenega zemeljskega potovanja. V petek je še sprejela sv. popotnico in kmalu nato se je preselila njena duša k Njemu, ki je naše upanje. Njeno priljubljenost in splošno spoštovanje je pokazal pogreb, ki se je vršil v nedeljo ob treh popoldne. Kljub velikemu nalivu je bila zbrana velika množica, da skaže poslednjo čast dragi Mežnarjevi mami. Pogrebne svečanosti je opravil č. g. Josip Skvarč, župnik iz Skomarja, ob spremstvu domačega č. g. župnika J. Musija. Ob odprtem grobu je spregovoril č. g. župnik Josip Skvarč v srce segajoče besede ter stavljal bodočim rodovom rajno kot vzor verne in zavedne slovenske žene in matere. Pevski zbor v Vitanju, pomnožen s pevci iz Zreč in Konjic, je pod vodstvom g. Lojzeta Križnika zapel pred hišo žalosti in ob odprtem grobu ganljivi žalostinki. Vzorni slovenski materi blag spomin! Ostalim naše sožalje!

Škofjvas. Že zadnjič smo Vam, cenjeni g. urednik, potožili svoje križe in težave in posebno svoje dolgove. No, danes je že v modi biti dolžan, saj so dolžni tudi bogataši in celo države. Tudi naša občina je precej dolžna, čeravno imamo visoke doklade. Sedaj pa še ta voda. Odnese la brv v Vojniku, izpodjedla in poškodovala razne mostove, samo eno nam je pustila v miru: naše dolgove. Pač pa bi bila brez škode odnesla tisto gnojšče pred občinsko hišo, kar pač ne služi v okras naši vasi. Če ne bo drugače, bomo morali ustanoviti olepševalno društvo, ali pa prirediti cvetlični dan v svrhu olepšave naše občinske hiše. — Letina je pri nas srednja, le koruze ni veliko. Bomo morali pa spet na občino po njo, samo če bo kaj cenejša, kot je bila letos. Slišali smo, da jo je ceneje dobil, kdor jo je več vkup vzel. Seveda, za reveža pač nikjer ni mesta.

Zemljiška knjiga — najvažnejši zapisniki.

V koledarju »Slov. gospodarja« bomo letos članek, ki je bil že zdavnaj potreben našemu ljudstvu, to je temeljit in popolen pouk o zemljiški knjigi. Pisatelj je jurist, ki ima stalno s tem opraviti, zato je zbral vse podatke tako, da so točni in zanesljivi. V članku dobimo zadostna pojasnila o sledečem?

Kaj pomeni in kako izgleda zemljiška knjiga, kako se vršijo razni vpisi, vrstni red vpisov, izbris starih terjatev, zemljknižne delitve, pozivno postopanje, kolekovanje, zadolžnice, izbrisne pobótnice, prednostna izjava, za znamba, kupna pogodba celega zemljišča, zemljknižni predlog, izbrisno dovoljenje, kupna pogodba za eno parcelo, služnostna (servitutna) pogodba itd. vse je pojasnjeno in na zgledih pokazano ter so formularji za tozadevne vloge naznačeni.

Izpisek iz zemljiške knjige je eden glavnih listin v naših domovih. Poleg tega bo sedaj tudi ta koledar stalno navodilo, kako in kaj je napraviti v vseh raznih slučajih, ki se tičejo zemljiške knjige. Članek je obsežen in če bi izšel posebej v knjižici, bi skoro toliko stal, kot stane celotni koledar. Za to ne zamudite pravočasno naročiti koledar »Slovenskega gospodarja« za leto 1934. Pišite

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Škofjvas. Težko je živeti dandanes na svetu. Dvakrat težko, če prihajajo nad človeka nesreče. No, tudi nam ni prizanesla zadnja povodenj. Škoda, ki jo je povzročila narastla voda, gre v stotisoče. Posebno čudo je nova struga, katero je napravila voda, ki prihaja iz Arclina in Petelinjeka in gre proti Škofjvasi. Ta voda izpodjedla sedaj drevesa

črte za preselitev, ki je trajala tri tedne in je bila dosedaj v zgodovini najdražja. Noben od Njujorčanov ni zapazil ni, kedo in kaj spreminja svoje bivališče. Pripravljenih je bilo 15 oklopnih avtomobilov, da bi bila podana varnost napram napadom. Petnajst oklopnikov se je moralo ponovno podati v stare poslovne prostore, kjer so jih znova natovorili. Šlo je v tem slučaju za 65 avtomobilnih tovorov. Znano je namreč, da ni nikjer na svetu tako pretkanih banditov, kakor ravno v Zedinjenih ameriških državah. Glede napadalcev je bil vsak oklopnik avto osiguran s štiri-

ravca še mara ne. Ji je pa Golobov že ljubši. Ta se ne cmeri in ima veliko denarja. In stara je dejala: Da, da, hčerka, čisto prav imaš! — Tedaj se Tonče ni več kisal in je rekel, da bo vse storil, in je prosjačil, naj bo Bianka dobra z njim.«

»Prava hudiča sta, ti dve ženski,« je rekel Boltežar; »pripovedujte le dalje, Grčar!«

»Stara je dejala: Tonče naj si ne žene vsega tako k srcu, rajši naj pije malo žganja. Postavili sta predenj steklenico, v kateri je bilo še dobro četrtino žganja. Tedaj pa sem jaz vstal in rekel: ,To je moje žganje!«

»Aha!« je rekel Boltežar, »če gre za žganje, ste takoj budni.«

»Da! Moje žganje je bilo; zaslužil sem si ga, ker sem cepil drva pri gospodu Hubertu.«

»Že prav, Grčar! Kaj pa so oni trije rekli, ko ste vstali?«

»Rekli so: Ali je mogoče prisluškoval? Jaz pa sem se potajil. Vprašal sem Tončeta, česa išče pri nas. Rekel je, da je prišel na obisk, naj mu le prepustim žganje, sam pa naj grem po novo steklenico. In izpil je moje žganje in mi položil deset

dinarjev na mizo. Rekel je, naj grem k »Grozdu« in naj si kupim drugega žganja. Takoj sem si mislil, da se me hočejo iznebiti; vendar sem se delal, kakor da res hočem k »Grozdu«. Vzel sem steklenico in deset dinarjev in zaloputnil v veži z vrati. Toda vendar sem hotel videti, kaj bodo počeli, pa sem se skrtil na svisli; od tam skozi špranjo lahko vidiš v sobo, ker je razsvetljena.«

»Seveda, Grčar! Kaj pa ste videli?«

»Tonče je kar naprej tiščal v Bianco, ona pa se je branila, in potem je rekel, da jo že vzame, da pa oče ne pusti. Nato je Bianka dejala, naj gre po ves denar domov in naj zbeži z njo v mesto. Toda Tonče tega ni hotel storiti. Rekel je, da ne more od doma, da se mu je pri vojaki vedno tožilo po domu, da je s srcem priklenjen na te stare hiše. Nato sta se sprla. Tonče je venomer prosjačil, naj bo dobra z njim, Bianka pa ni hotela. Nato je Bianka rekla: ,Oče bo tistih deset dinarjev sam zapil v gostilni, nato pa obležal v snegu. Pogledala bom, kje je.« Tonče ji je branil od doma, ona pa je rekla, da se popelje na sankah v vas in da se takoj vrne. Nato je odšla, Tonče

in razna poslopja in celo hiša g. župana je v veliki nevarnosti. Tu bi bila na mestu takojšnja pomoč! = Nekateri vremenoslovci pa pravijo, da bo v kratkem, menda okrog 15. oktobra, še večja povodenj, in opozarjajo ljudi, naj se dobro pripravijo. Bog ve, kaj še vse čaka nas uboge Škofjevaščane.

Braslovče. Prestavljen je iz Braslovč v Marjijo Reko vrla krščanska učiteljica gospođ. Klančnik, ki je učila v tukajšnji šoli že par 10 let braslovške otroke v veliko zadovoljnost vseh staršev. Želimo ji v novem mestu obilo uspeha.

Nameščenci, nameščenke!

Volite dne 22. oktobra listo Društva združenih zasebnih in trgovskih nameščencev za Slovenijo, ki je že potrjena. Uradni glavni volilni odbor je določil naši listi

zelene glasovnice.

Med kandidati je iz Slovenske Štajerske znana osebnost bivši poslanec g. **Franjo Žebot** in med namestniki na prvem mestu pa g. dr. **Fran Vatovec**, urednik »Slovenca« v Mariboru.

Boj na koralnem rtu.

Pred otokom je bila zasidrana njegova jahta (lahka in hitra manjša ladja). Posadka, katero so tvorili Fidši otočani (otoki v Tihem Oceanu), se je bila napotila v vasi in že se je razlegalo radostno bobnanje domačinov do nas. Sedeli smo na verandi naše hiše in smo slavili našega gosta. Proslavljali smo tujca iz dvojnega vzroka: ker je obisk na našem otoku redkost, drugič, ker je rešil življenje našemu mlademu Mariku.

»Mnogo govorite za prazen nič«, je povzel besedo tujec. »Kar sem storil jaz, bi bil tudi vsakdo drug. Nisem junak, ki zasluži proslavo. 20 let živim po vodah Tihega Oceana in zgodba, katero vam bom sedajle zaupal, sega tudi do-

brih 20 let nazaj. Mogoče je ta ali oni izmed vas poznal starega Jakoba Adama, ali pa je vsaj slišal o njem. Stari Jakob je posedal čoln, s katerim je obiskoval iz Paperte na francoskem Tahiti ostale manjše otoke. Bil je lastnik dveh plantaž in čedne hiše. Ženo je imel ter dva otroka, fanta in deklico. Zaupavam vse bolj na široko, da boste uvideli, kako je posedal vse, kar mu je napravljalo življenje dragoceno.

Na eno izmed svojih potovanj je vzel Jakob seboj mladega zdravnika Henrika, ki se je mudil na Fidši otokih, da bi proučil tamošnje strašne bolezni. Jakob in Henrik sta postala na pomorski vožnji prav dobra prijatelja. Obiskala sta več otokov in sta se prepričala na lastne oči, kako grozovito da gospodarijo med tamošnjimi domačini iz Evrope uvoženi grehi in nalezljive, ostudne bolezni. Henrik je uvidel, da bo imel po teh nesrečnih otokih dovolj naporenega zdravniškega dela za celo življenje.

Nekoč sta se odpeljala omenjena prijatelja ribit. Zalotil ju je daleč na odprtem morju silovit vihar — takozvani ciklon, ki se je igral s čolnom in telovadil z njim po strahotno visokih in globokih valovih. Še le tedaj, ko je po neskončno dolgi noči posinila jutrajna zarja, sta videla ribiča, kako ju tira morski tok proti povsem neznanu kopnini, ob kateri se je raztreščil njun čoln.

Suha zemlja je bila le koraljni rt. Ni bilo na otočiču ne pitne vode, ne rastlin in nikakega zavetišča pred solncem. Pa nekoliko dalje proč od pustega rta je bil videti s palmami poraščen otok, ki je bil sigurno tudi obljuden. Plavač ni imel od rta do rodovitnega otoka več nego dobrih 300 m.

Ko sta se brodolomca nekoliko odpočila na puščabnem otoku, sta se podala k morju, da bi preplavala morsko ožino med puščavo in rajem. Že se je hotel Henrik pognati v valove, kar ga je zadržal prijatelj. Po kristalno čisti

vodi ožine je plaval ogromen, rjavkast morski volk.

Sklenila sta, da bosta počakala, dokler najnevarnejše morsko strašilo ne bo odplavalo. Pretekla je ena, dve, tri ure. Neznosno je žgalo solnce z brezoblačnega neba. Otočec se je razgrel liki kak štedilnik. Zrak se je tresel od presilne vročine. Že samo dihanje je povzročalo bolečine. Pot jima je zalival telesa in vsled tega ju je pričela mrcvariti žeja. Nikjer nobene sence. Orjaška riba je patrolirala neprenehoma gor in dol.

»Čaka na naju«, je spregovoril Jakob, potegnil iz žepa karte in pozval tovariša na igro. Zdravnik Henrik je bil mnenja, »v par urah bova glede telesnih moči tolikanj izmzgana, da bo nama onemogočeno plavanje, četudi bi se pošast umaknila.«

»Morski volk naju sploh ne bo pustil iz vidika«, je pojasnjeval Jakob. »Dvoje nama še preostane: ali pogineva oba na rtu, ali enega požre morski volk in drugi pa srečno preplava ožino.« Zdravnik je razumel. Jakob je nadaljeval: »Tebi se še sme hlja in te vabi življenje. Povrh še moraš izpolniti kot zdravnik veliko ter važno življensko nalogo. Jaz že imam pravzaprav življenje za seboj. Moja družina je preskrbljena.« Henrik je ugovarjal. Sklenila sta, da bosta za deva izžrebala.

Jakob je zmešal karte in jih razdelil. »Za vsakega štiri karte. Kateri dobi slabši list, skoči kolikor mogoče daleč z rta v morje, da zvabi za seboj morskega volka, med tem odplava drugi na otok.«

Jakob je pokazal oddeljene mu karte: asa in 3 dame.

»Prokleti goljuf!« ga je nahrulil Henrik. »Kaj takega sem moral vedeti naprej brez kart!«

Skušal je pograbit Jakob za vrat, a ta ga je pobil s pestjo na tla. Zdravnik se je zopet zavedel. Jakob je že stal slečen ob morju in pripravljen, da se ponudi morskemu volku v žrelo. Zaklical je še Henrik: »Tako je za menoj

pa je s staro ostal sam. Naenkrat ga je zopet opadel jok in rekel je: »Oh, ko bi vedela to moja mati!« Tedaj se mu je stara začela posmehovati; pa ni nič pomagalo. Tekal je sem in tja po sobi. Tedaj je rekla stara: »No, saj Bianka tudi ni tako neumna; morebiti se je peljala sedaj doli k Golobovemu in ga je šla vprašat, kaj naj stori.« Tedaj je Tonče na glas zatulil: »Potem jo ubijem! Potem jo ubijem!« In je odšel in zaloputnil vrata za seboj, da je zahreščala vsa hiša. Jaz sem bil v velikem strahu. Mislil sem si, če me moja stara najde na svisljih, je po meni. Že dvakrat mi je nekaj prilila v kavo; toda duhal sem in je nisem pil. Hitro sem se zaril v seno. Le enkrat še sem pogledal v sobo. Stara je sedela pri mizi in razkladala karte. Pri tem opravku se je enkrat na glas zasmejala. Nato se je ogrnila z ruto in poiskala svetilnico. Prižgala je luč, pa jo takoj zopet upihnila. Svetilnico je pustila na mizi; vžigalice pa, to sem videl, je vteknila v žep. Nato je odšla in je tiho zaprla večna vrata za seboj. Tedaj sem jaz zlezal s svislji in sem preiskal hišo. Nikogar ni bilo več v njej. Nisem vedel, kaj naj storim;

tedaj sem legel v posteljo. Toda zaspati nisem mogel več. Nato je prišlo neurje. Mislil sem si: sedaj že prideta domov. Toda nobene ni bilo od nikoder. Naenkrat je začelo biti plat zvona. Pogledal sem skozi okno. V vasi je gorelo. Hitro sem se oblekel in dirjal v vas. Videl sem, da gori žaga. In naletel sem na svojo staro; slonela je pri tisti veliki brezi na robu gozda in govorila: »To je prav! To je prav!« Tekel sem navzdol, ona je tekla za menoj, nato pa so me zaprli.«

Do sem je pripovedoval stari Grčar, ne gladko in po vrsti, ampak je čestokrat mečkal, čestokrat sva mu segala v besedo in ga vzpodbujala, naj dalajuje.

Dalje sledi.

Katoliška mladina vseh šol — čitaj

„Nedeljo“!

Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!

rimi strojnimi puškami in je imelo spremno osebje seboj plinske maske, da bi kedo ne presenetil avtomobila s kako plinsko bombo. Posebno nevarnih ulic so se izognili pri prevozu. Na najvažnejših križiščih je najela hanka sobe. Na oknih teh sob so prežali na morebitne tolovaje ostri strelci. Oklopne avtomobile so spremljali navadni, v katerih so se vozili detektivi. Prevoz omenjene banke je stal 12 milijard Din in je bilo zaposlenih 1246 oseb.

Zahtevajte povsod
»Slov gospodarja«

v vodo! Bi bil vsaj pogledal svoje karte in iz teh bi bil razbral, da so obsodile mene na smrt!»

Henrik je skušal ugovarjati. Brez nadaljnjih pojasnil se je pognal Jakob v morje. Morski volk je hušnil liki puščica za njim. Tudi zdravnik je skočil v vodo. Preplaval je ožino in videl, da je ostala voda kristalno čista, a po njej se ni podil več strašni volk. Pošast je bila zginila. O Jakobu ni bilo nobene sledi. Henrik je potegnil iz žepa mokre in njemu oddeljene karte — bili so štiri kralji.

Zdravnika so našli na otoku domačini in srečno se je vrnil na svoj otok. Ustanovil je zavod za pobijanje takozvanih tropičnih bolezni in je storil veliko dobrega. Nikdar pa se ni mogel oddolžiti rajnemu Jakobu Adamu.»

Sledili so trenutki popolne tišine. Nato je spregovoril navzoči državni uradnik Ludvik: »Nekoliko se je že oddolžil. Mož, kateremu ste vi baš rešili življenje, je poročen z Jakobovo hčerko. Zdravnik Henrik ste pa vi. Dobro vas poznam z otoka Rabaul.«

Nove knjige.

»V porečju bistre Savinje«, I. del. Spisal dr. F. Mišič, okrog 100 strani in 30 slik. Stane s poštino 28 Din. Naroča se: F. Mišič, Mozirje, ali: Maribor, Aškerčeva ulica 22. Dobi se tudi po knjigarnah (Cirilovi itd.). — Po člankih iz »Slovenca« in drugod znani koroški Slovenec profesor, je te dni poklonil slovenskemu narodu prekrasno knjigo. Žitje in bitje Savinjske doline nam prikazuje v njej. Izredno nazorno, poučno in zanimivo nam opiše posamezne kraje tega dela naše domovine. Savinjska zemlja kar dehti in kipi iz nje, pa bodisi pri lovu na polhe ali v življenju splavarjev ali v vonjivih hmeljskih vrtovih. Nikogar ne poznam, ki bi bil že te reči tako lepo popisal. Kdor količkaj more, naj si to knjigo kupi! V Savinjski dolini naj ne bi bilo hiše, kjer je ne bi prebrali. Knjižnice, naročite jo! Dijak, izobraženec, med tvojimi knjigami mora biti čimprej tudi ta!

Poslednje vesti.

Častitim župnim uradom! Vljudno prosimo, da blagovolite iti svojim ljudem, ki si želijo kupiti žepni koledar »Slov. gospodarja« za leto 1933-34, ki je že izšel, na roko s tem, da se jim prihranijo stroški za poštino. Na skupno naročilo vsaj po 10 komadov boste lahko iste oddajali po 10 Din. S tem si posamezniki prihranijo vsaj Din 2,50, ker morajo sicer plačati poštino. Danes je treba štediti povsod!

Hranilnice in posojilnice so dosedaj redno nabavile žepne koledarje »Slov. gospodarja«. Naj isto storijo tudi letos! Pričakujemo naročila!

Trgovci na deželi! Gotovo boste ustregli svojim odjemalcem, ako boste mogli jim ponuditi žepni koledar »Slovenskega gospodarja«. Pišite Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Posledica vinjenosti. Zadnje nedeljo popoldne je popivala fantovska družba v neki kleti v Sakušaku pri Sv. Andražu v Slov. goricah. V vinjenosti je došlo do prepira in nekdo je zunaj kleti iz puške oddal strel v zrak. Kljub strelu prerekanje ni ponehalo, ampak je pos. in Jožef Muzek iz Smolincev nepričakovano

potegnil samokres in sprožil proti pos. sinu Antonu Kovačecu. Strel je zadel žrtev v trebuh in je fant čez četrt ure izdahnul. Muzeka so oddali orožniki v ptujske sodne zapore.

Velik požar pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. V noči je izbruhnil požar v skednju posestnika Martina Eberla pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Posestnik sam prebiva v Mariboru ter uživata posest kot užitkarja Jakob ter Lucija Eberle. Zgorel je škedenj, svinjaki ter kolarnica. S poslopji vred je upepeljena živinska krma, poljski pridelki ter precej težka svinja. Od Eberlovih je preskočil ogenj na z opeko kriti hlev sosedu Jožefa Smolnikarja. Pogorela je kolarnica, živinska krma, poljedelsko orodje, 5 svinj in 40 kokoši. Vnela sta se še škedenj in lesena kolarnica posestnika Antona Pukla. Uničena je krma, poljsko orodje ter več vozov. Kako je nastal ogenj, sicer ni ugotovljeno, a najbrž je bila zopet na delu požigalčeva roka.

XVII. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo. Žalec, 8. 10. 1933. Že več dni se izvršuje živahno nakupovanje pri neizpremenjenih cenah po 65 do 70 Din za 1 kg. V javni oznamovalnici se je do včeraj signiralo 490 bal po 150 kg. — Društveni odbor.

»Ljudska samopomoč«, reg. pom. blagajna v Mariboru je imela v nedeljo dne 8. t. m. svoj drugi izredni občni zbor, na katerem se je sprejel tudi par. 17 (Prehodne določbe) novih pravil v znatno znižanimi mesečnimi prispevki.

Denarja manjka! Zima prihaja in Vi rabite raznovrstno oblačilo za Vas in za Vaše otroke. Zato Vam svetujemo in toplo priporočamo manufakturno trgovino Anton Brumec v Celju, Kralja Petra cesta 13. Ta tvrdka Vam nudi vse manufakturno blago pri najboljših kakovosti po tako izredno nizkih cenah, da boste v bodoče to trgovino Vašim znancem sami najtopleje priporočali. Zato si dobro zapomnite naslov. 1052

Ključavničarskega vajenca sprejme Mat. Hočvar, ključavničar, Rogoznica, Ptuj. 1051

Orig. Scheringovo sirilo v prahu

v dozah po 1 kg in ½ kg Din 240 po kg, Orig. Scheringova barva za sir v dozah po 1 kg Din 70.— po kg. — Izključna prodaja za Jugoslavijo: Kraljevi dvorski dobavitelj

Petar J. Miovič, Maribor

Kopitarjeva ulica 6. 1050

I. jugoslovansko spec. podjetje za kmetijstvo

Žični vložki

kom. po Din 100.—

Žični vložki iz izvanredne trde žice

kom. po Din 150.—

Afrik madrace 3 delne Din 250.—

Pri naročilu se prosi natančna notranja mera postelje. 364

„WEKA“ MARIBOR

Aleksandrova cesta 15.

Sprejemem

usnje in kožuhovino

v delo.

A. Kohnstein

Maribor, Koroška cesta št. 6

tovarna in trgovina usnja.

Najnižje cene! Točna postrežba!

Zopet znižane cene!

Vaša bo korist, če si nabavite zimske obleke v tvornici konfekcije

Trnovski dom

Sternicki

tovarna perila in oblek
Celje št. 22.

suknena obleka	Din 200,	300,	400
bombažasta obleka	Din 170,	200,	300
kamgarn obleka	Din 500,	600,	650
površnik kratak	Din 240,	280,	350
površnik dolgi	Din 350,	400,	500
dežne jope	Din 170,	250,	360
dežni plašči	Din 205,	360,	442
Hubertus plašči	Din 290,	365,	
fantovske obleke	Din 70,	80,	90

Zahtevajte novi veliki ilustrirani cenik, kateri je pravkar izšel. Kar ne odgovarja, se zamenja ali vrne denar. Cenik zastoj.

Skrivnostni studenec. Spisal Pavel Keller, poslovenil dr. Ivan Dornik. 70. zvezek Cirilove knjižnice. Dobi se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena: broširano Din 16.—, vezano Din 26.—.

Zdravljenje kile

po naravnem orth. meh. potu brez operacije, brez bolečin, brez motenja poklica, samo z uporabo mojega avstrijskega patenta je mogoče. Brezplačno neobvezno predvajanje vršim osebno v sledečih krajih:

Graz: Bahnhofgürtel 65, v hiši gostilna »Ungarische krone«, nedelja, 22. oktobra in ponedeljek, 23. oktobra, od 8. do 3. ure.

Spielfeld-Strass: v hiši gostilna Kaschl in Spielfeld: četrtek dne 26. okt. od 8. do 2. ure.

Leibnitz: v hiši hotela Kniely, sredo dne 25. oktobra od 8. do 2. ure.

Radgona: v hiši hotela »Kaiser von Oesterreich«, petek, 27. oktobra, od 8. do 2. ure.

Ena mi dnevno doposlanih zahval:

Moja desna kila, katero sem imel že 17 let, je po uporabi Streifenederjevega patenta po razmeroma kratkem času, brez težkoč in brez motenja pri delu, popolnoma izginila. Od mojih prejšnjih bolečin ne čutim nič več, če tudi najtežje delo opravljam. Res izvrstna iznajdba za vsakega, ki trpi na kili. JOHANN WALTER Leitersdorf 85. p. Fieding, dne 17. sept. 1933. — Potrjeno po obč. uradu Fieding.

Dajte si doposlati mojo pojasnilno ilustrirano brošuro proti doposlajtvi dvojne pisemske poštnine neobvezno in brezplačno Pozor pred ponaredbami!

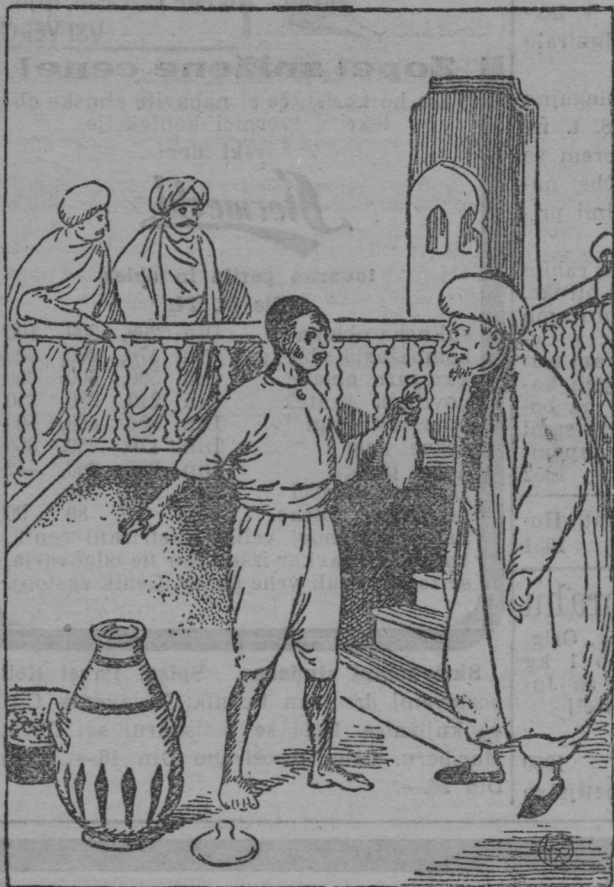
F. G. Streifeneder Fürstfeldbruck bei München

Za našo deco.

Vrvar Hasan.

(Pravljica iz zbirke »Tisoč in ena noč.«)

Ko so se dovolj nahodili, so se odpravili na obed. Pred večerjo so vsi trije zasedli konje in so jahali izven mesta v okolico. Bila je že noč, ko so se vrnili. Hasanov sluga je bil pozabil tega dne kupiti ovsu za konje. Trgovine so pa že bile zaprte. Poiskal je vse sosedse, če ne bi kje kaj našel, kar bi moglo konjem služiti za hrano. Neki siromak iz sosedstva mu je ponudil lonec z otrobi, pa tako, da mu potem lonec vrne. Sluga je vzel lonec in ga je odnesel v hleve. Ko je izsul otrobe v jaslji in jih je hotel z roko malo porazdeliti, je začutil pod roko nekaj trdega. Izvleče nek zavojček. Ni ga odprl, ampak odnesel ga je Hasanu, ki je sedel s svojima gostoma pred hišo. Ko je Hasan pogledal zavoj, je to bila ona druga mošnja, ki mu jo je bil dal Sadi. Poln radosti se je okrenil do prijateljev, rekoč:

»Sam Bog noče, da bi odšla vidva od mene, preden se ne prepričata, da sem govoril resnico. Tukaj je druga mošnja, ki sem jo bil prejel od Sadija.«

Sadi je štel in res, sto devetdeset zlatnikov je bilo tu. Tedaj je sluga prinesel tudi lonec, katerega je Hasan takoj spoznal za svojega.

Sadi je bil sedaj prepričan, da je Hasan govoril resnico, pa je rekel Sadu:

»Ti si zmagal. Zdaj vidim, da ni dovolj imeti le denar, če naj postane siromak bogat. Moj denar ni Hasanu nič pomagal, tvoj bedni košček svinca pa mu je pripomogel do blagostanja.«

Hasan je hotel Sadiju vrniti dobljenih štiri sto zlatnikov. Ko pa on tega ni hotel sprejeti, je naročil, naj se denar porazdeli med reveže.

Drugega dne sta prijatelja odšla. Hasan ju je pri odhodu srčno poljubil ter ju je zopet zagotavljal, da se ima samo njima zahvaliti za svoje bogastvo in za svojo srečo. Večkrat so pozneje bili vsi trije vkup in polagoma so postali nerazdružljivi prijatelji.

Konec.

Snegulčica.

(Iz zbirke »Grimmove pravljice«.)

Bilo je sredi zime. Velike snežinke so polagoma padale z neba kakor perje. Kraljica je sedela ob odprtem oknu, ki je imelo okvir iz ebenovine.* Vezla je, pa je pri tem bolj opazovala, kako naletava sneg. Naenkrat je vstala in se je nagnila skozi okno, da bi bolje videla, ali pri tem se je slučajno zbodla v prst. Tri kaplje krvi so padle v sneg.

To je bilo lepo videti: rdeča kri na belem snegu, da je kraljica sama rekla: »Oh, če bi imela dete, belo kakor sneg, rdečo kakor kri in črno kakor ebenovina!«

Ni trajalo mnogo in dobila je hčerko, ki je imela kožo belo kakor sneg, lica in ustnice rdeče kakor kri, lase pa črne kakor ebenovina. Dali so ji ime »Snegulčica«. Kmalu potem, ko se je dete narodilo, je uboga kraljica umrla.

Čez leto dni se je kralj zopet poročil. Nova kraljica je bila zelo lepa, pa še bolj ošabna in prezirljiva radi svoje lepote. Ona ne bi bila mogla živeti, če bi bila izvedela, da je še kje kakaka žena, ki je lepša od nje. Imela je čarobno ogledalo in kadarkoli je stopala mimo njega, ga je vprašala:

»Ogledalo na steni tej, katera žena je najlepša na svetu? Povej!«

Ogledalo je vselej odgovorilo:

»Kraljica, ti najlepša žena na svetu si!«

Ona je bila zadovoljna, ker je vedela, da ji ogledalo govori vedno le golo resnico.

Mala Snegulčica je doraščala. Iz dneva v dan je rasla tudi njena lepota. Ko je bila stara sedem let, je bila lepa kakor angel.

Joj! Ko je nekoč kraljica zopet stala pred ogledalom in ga je vprašala kakor običajno, ji je ta odgovoril:

»Kraljica, ti lepa, prelepa si, pa Snegulčica je tisočkrat lepša ko ti!«

Kraljici se je zdelo, kakor da bi jo bilo kaj udarilo po glavi. Vsa je rumenela in zelenela od

zavisti. Če je od tega dne dalje Snegulčico le videla od daleč, ji je kri vzklopela, tako je deklenco zasovražila. Njena zavist je rasla čimdalje bolj, tako da ni imela miru ne po dnevu in ne po noči.

Od same zlobe je celo obolela. Tedaj je zapovedala, naj ji pokličejo lovca. Rekla mu je: »Odvedi Snegulčico v gozd in jo tam ubij. Da pa bom sigurna, da si moje povelje res izvršil, prinesi mi njeno srce!«

Dalje sledi.

* Dragocen črn les.

Pogreznjen otok.

Iz japonske prestolnice Tokio javljajo: V času velikega potresa na Kitajskem je doživel japonska vojna ladja v Tihem Oceanu nekaj izrednega. Ladja je vrgla sidra južno-zahodno od Karolinskega otočja pred koralnim otokom. Naenkrat je dvignil 30 m visok val ladjo in jo odtrgal. Ko je parnik zdrknil z višine v globino, bi se bil malodane prekucnil. Mornarji so komaj dosegli s polno paro visoko morje. Pozneje je ladja dognala, da je cel otok, pred katerem se je bila usidrala, zginil. Morje je bilo na milje daleč tamkaj, kjer je bil otok, pokrito z mrtvimi ribami.

OGLASI

v „Slov. gospodarju“
imajo
najboljši uspeh!

Ženske plašče
zimske suknje
gotove obleke
manufakuro
:: pletenine ::

dobite najceneje pri:

I. Preac

Maribor Glavni trg 13

Oglejte si zalogo!

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavnice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

Arondirano posestvo ob glavni cesti z hišo in gospodarskim poslopjem se ugodno proda. Pojasnila daje oznanitelj v Polenškaku. 1048

Novi vinski sodi, močni, po 150 do 300 l vsebine, se prav poceni prodajo. Lovro Ogrinc, Skorba 44, p. Ptuj. 1046

Prodajam posestvo 15 oralov, Dragučova 6, p. Sv. Marjeta ob Pesnici. 1047

Podpisana izjavljam, da nisem plačnica za dolgove mojega sina Antona Klobasa. — Marija Klobasa, Sv. Benedikt v Slov. goricah, dne 1. oktobra 1933. 1035

Iščem službo majerja ali hlapca h konjem. F. Ribič, Majšperg. 1031

Kmečki mlin na stalni vodi s posestvom na prodaj. Jug, mesar, Poljčane. 1009

SUHE GOBE

kupuje po najvišji ceni Sever & Komp., Ljubljana, Gosposvetska cesta 5. 965

Vsem ljudskim odrom, igravcem in režiserjem! Podlaga uspehu na odru je tehnična izobrazba igravcev in režiserjev v oderskih vprašanjih. Ako se želite izobraziti v igravski, režijski umetnosti, ako želite dobrih ljudskih iger in če želite biti oproščeni avtorskih tatifem pri teh igradah, če želite stalnih strokovnih nasvetov o vseh oderskih vprašanjih, če želite biti deležni vseh številnih ugodnosti (popust na cenah v gledališčih, pri izposojanju kostumov in lasulj itd.) in če želite sodelovati pri domačem zvočnem filmu, pišite takoj po informacije na: Založbo »Drama«, Ljubljana, Tržaška cesta 10-I. 1049

Imam več vrst visokodebelnih jabolk 3. letnika, I po 5 Din, II po 3,50, pakiranje prosto. Zupanek Franc, Sladkagora, pošta Šmarje pri Jelšah. 1037

Opuščen vinograd s kletjo v Grčah proda župnijska cerkev na Gornji Ponikvi. Meri poldrugi oral. 1032

Mlinarski vajenec se sprejme takoj, od 15 do 18 let star, hrana in stanovanje pri mojstru, tudi dobi nekaj plače, več ustmeno. Naslov v upravi lista. 1033

Zelo dobro ohranjen voz za gospodarstvo — Wirtschaftswagen — se tudi proti bukovim drvam proda. Maribor, Loška ulica 2. 1029

Dobro ohranjena naprsna konjska oprema se ugodno proda. Maribor, Loška ulica 2. 1030

Pozor, mlinarji! Imam na prodaj zobna kolesa, železna, in transmisijo, zaradi postavitve turbine, kompletno in v dobrem stanju. Anton Krepše, mlin, Zgornja Polskava. 1034

Iščem deklico, gospodinjstvo Poljčane, pod »Ugledna družina« na upravo lista. 1045

Kupim malo posestvo v bližini Maribora. Plačam v gotovini. Natančen opis in ceno na Publicitas, Zagreb, pod br. 34409. 1041

Amerikanci! Prodajam vsled svoje neizkušeni v mlinarskem obratu, nezanesljivosti mlinarjev, pred kratkim kupljen mlin, žago in oljarno s posestvom za ceno 150.000 Din. — Iščem sodruga ali kompanjona za razpečavanje mlečnih izdelkov, imam moderno, po svojih v Ameriki zbranih izkušnjah urejeno mlekarno v Žihlavi. Frank Horvat, Slapinski paromlin, žaga in oljarna, Sv. Jurij ob Ščavnici.

Šivalni stroj (Langschiff) za 500 Din na prodaj. Maribor, Ipavčeva 36. 1043

Mlin na dobrem prometnem kraju se prodaj. Naslov v upravi lista. 1039

Kuharico oskrbnico zanesljivo, sprejemem na posestvo. Ponudbe s spričevali na trafikogospo Kovač, Celje, Aleksandrova. 1042

Hlapec želim spremeniti službo za leto 1934, vaje sem goveje živine in konj, znam poljska dela. Naslov v upravi lista. 1044

Viničarja z 4 in majerja z 3 delovnimi močmi, pridne in poštene ljudi, sprejme gostilna Novačan na Košakih pri Mariboru. 1024

Dobro blago

po 5, 6, 7 Din se dobi le v Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ulica 15. 861

Krizi primerne nizke cene

je nastavila vsemu blagu

manufakturna veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje,

Gosposka ulica 15. 715

Dokazi:

Molino . . . . . od 4.80 Din naprej.
Belo platno . . . . . od 6.— Din naprej.
Tiskovina . . . . . od 7.50 Din naprej.
Tiskovina dvojna . . . . . od 12.— Din naprej.
Poldeleni . . . . . od 9.— Din naprej.
Svila za obleke, vzorčasta od 14.— Din naprej.
Creppe de Chine v vseh barvah po 39.— Din.
Svileni robci . . . . . od 25.— Din naprej.
Žen. nogavice modn. barve od 6.— Din naprej.
Hlačevina široka . . . . . od 24.— Din naprej.
Moško sukno za obleke od 26.— Din naprej.
Platno za rjuhe, madracengradl, žima za madrace. Perje, puh, posteljna pregrinjala, odeje, koutre in sploh vse potrebščine za posteljnino po najnižjih cenah:

Zakaj je ravno pri tvrdki Dobovičnik, Celje, tako poceni?

Ker se zadovolji z najmanjšim zaslužkom.

Ker nima velikih režijskih stroškov.

Ker se trgovina nahaja v lastni hiši in ne plačuje najemnine.

Ker ima lastno tovarno za odeje »Koutre«.

Ker ima lastno tovarno za izdelovanje perila.

Ker ima velik promet in vsled tega vedno sveže blago.

Vsakomur se vljudno priporoča manufakturna veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje

Moderne plašče

za jesen in zimo

dobite pri nas najceneje

Trgovski dom - Maribor

Sprejemamo tudi hranilne

knjižice v plačilo!

1036

V vsako hišo — Sveto pismo!

Sv. pismo je knjiga božja! Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebirati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelije in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledeče cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6.—, polplatno vezan Din 8.— in celoplatno vezan Din 15.—.

Pri teh cenah se plača papir in knjigovezniško delo. Vse prestavljanje in tiskanje pa je zastoj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanjo zalogo in knjige ne bomo ponatisnili. Zato opozarjamo vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštnino je prilačunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znakah.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštarska hranilnica.

588

Denar naložite najboljše in najvarnejše pri Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog
nad 62,000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!

Pozor! Pozor!

Za čiščenje prosvetega Rešujega Telesa je izšel nov molitvenik

„Pridite, molimo!“

ki obsega poleg običajnih molitev tudi šest molitvenih ur za skupne molitvene ure. Zelo priročna knjiga stane samo Din 16.— z rdečo obrezo in Din 20.— z zlato obrezo.

Knjiga se naroča pri
Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Inserirajte!

Oglasi v „Slov. gospodarju“ imajo na boljši uspeh!

Prporočam svoje lastne izdelke kakor kotlje za žganje in za vročo ter perilo, posodo za kuhanje, cevi vseh vrst za tovarne, različne aparate. Izvršujem tudi točno in solidno vsa v mojo stroko spadajoča dela po brezkonkurenčnih cenah. — Vse vrste novejših sistemov »Alfa«.

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. Cerkevna ljudska pesmarica samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.
2. Venec sv. pesmi, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 26.—. Venec sv. pesmi in Molitev, vez. v eni knjigi Din 30.—.
3. Prijatelj otroški (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. Jezus, blagoslovi nas! (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. Kvišku srca (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejše in starejše, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih
obrestinje najboljše
Denarje pri njej naložen po-
polnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem!